

Jistě není potřeba, dlouze představovat Davida Kollera, frontmana rockové skupiny Lucie. Já jsem měla to štěstí, že jsem ho potkala před Vánoci v jednom obchodě s hudebninami. Tahle hvězda naší hudební scény byla ochotná dát mi interview pro náš časopis.

Jak jste se dostal do skupiny Lucie a stal se jejím frontmanem?

Poprvé jsem viděl Roberta Kodyma zblízka v pražské kavárně Slavia. Shodou okolností, když mi dával Janek Ledecký s Honzou Černým lano do Žentouru. Bylo mu tak asi 14? Vlasy postavené jak hřebíky, ani se nehnul. V tu chvíli jsem si uvědomil, že ho znám z koncertů různých kapel, co hrály po Praze, na které chodil stejně jako já. Byl výraznej i tím, že aby se tam dostal zadara, tak chodil na ty koncerty s prázdným pouzdem od kytary a říkal pořadatelům, že nese té které kapele kytaru. Později, když nás seznámil Michal Dvořák (se kterým jsme se již dlouho předtím znali a hráli v amatérské kapele ZOO) ve zkušebně, tak jsme si hned myslím rozuměli, všichni jsme chtěli dělat muziku naplno a být nejlepší na světě (alespoň na tom malém našem doma). Kluci potřebovali do své kapely zpěváka, což jsem nebyl, nebo jsem si to o sobě nemyslel. A tak jsem se stal členem Lucie. Měl jsem profesionální historii, skládal jsem písně, bubnoval, zpíval, převzal zprvu za kapelu odpovědnost, a asi i proto jsem se stal frontmanem. Společně s Robertem.

Jakým způsobem skládáte svoje skladby?

To je různé, někdy mě napadne část textu, nebo příběhu, jindy zase melodie, do které doplňuji jednotlivé nástroje a efekty. Nedělám nic násilím, nechávám píseň, ať se vyvine sama. Na začátku je ale vždy nějaký popud, nálada, nápad, pocit. Všechno si stále nahrávám.

Jak dlouho trvá nahrát skladbu v nahrávacím studiu?

Když je demo písně hotové a přesně vím, jak má znít, nahrávání netrvá dlouho. Minimálně ale tak 3 dny i s postprodukcí. Většina ale déle. Někdy i 14 dní.

Jezdíte na tour po celém světě, jaký je pro Vás rozdíl mezi koncertem u nás a v cizině?

Spíš záleží na konkrétním koncertě. České publikum v Americe nebo v Londýně může být stejně příjemné jako publikum v Hodoníně. Ale pozor, jsme local star, hrajeme doma. ČR, SR.

Jakou aparaturu si s sebou vozíte?

Je toho hodně, a když nehraju akusticky, tak ještě víc. Mám rád výrazný zvuk bicích, proto jezdí na každý koncert tři bicí soupravy, jedna moje: Sonor, Zildjian, jedna Adama: Ludwig, Sabian, Roland a třetí jsou perkuse Víti Halšky, těch je fakt hromada, většinou Latin Percussion a Zildjian.

Dále zesilovače Marshall elektrických kytar Gibson a Fender Michala Pelanta, střídá jich při koncertu několik a má asi 20 krabiček na zemi o jejichž původu nic nevím.

Maďarský zesilovač baskytary Marty Minárika – basa Music Man, Rickenbacker, Fender, Spector, každou chvíli je střídá. Na akustické hraní občas používá kontrabas NS Design.

Já mám taky sebou pár kytar, šestky a dvanáctky od české firmy Furch. Elektricky hraju Gibsonku a Kemper. Vše přes vysílačky Sennheiser. Ty máme i na odposlechy In Ear monitoring. Sluchátka každý co mu vyhovuje.

Náš nejnovější člen kapely Matěj Belko hraje na troje klávesy: Moog, Dave Instrument, Nord Stage, a dvě kytary Fender, ke kterým má svoje kombo Vox AC 30. Zvukař Petr Kaláb a light designer Tomáš

Karban si vozí většinou svoje mixážní či světelné pulty. Vozíme i nějaký outboard ke zvukaři: Eventide Orville, ELO, DBX.

Máte na koncertě svého zvukaře?

Ano, všechny koncerty zvučí Petr Kaláb, protože je to skvělý zvukař, kamarád, muzikant a je s ním sranda.

Jak dlouho před koncertem musíte být na místě, zkoušíte ještě těsně před vystoupením?

Jak kdy. Na větších akcích i den dopředu, většinou stačí pár hodin před koncertem. Když kapela nehrála delší dobu, zkoušíme předtím ve studiu v Meetfactory nebo v Mikulově nebo si půjčíme někde na cestě zkušebnu.

Jak dlouho dopředu se koncerty zajišťují?

To taky záleží. Dva roky, rok, půl roku, pár měsíců. Už jsem hrál i na koncertech na poslední chvíli.

Musí být velký zlom v životě, když se z hudebníka stane hvězda. Jak jste se s tím vypořádával?

Trvá to opravdu vždy jen tu pověstnou hvězdnou půlhodinku, pak meju nádobí :) a někdy je to fajn, když vás lidi znají, sympatizujou s váma, projevují obdiv, úctu. Ale zase jen sakra 30 minut? Taky je to ale i na obtíž, když na vás vlítnou s foťákem hned u vchodu do kavárny a vy si nemůžete dát v klidu ani kafe. Nebo vám vyhrožují úchyláci, když vyjádříte svůj názor, například na politiku.

Jakou hudbu v současnosti rád posloucháte?

Žádnou :). Po dokončení posledního alba Lucie si dávám s poslechem pauzu.

Co byste doporučil mladým lidem, kteří chtějí nastartovat hudební kariéru?

Naučit se hrát na nástroj, najít příjemné lidi s podobným vkusem, hrát podle sebe a makat. I když to poslední slovo zavání tím slovenským estébajkrem, tak radši a prostě na sobě tvrdě pracovat.

Máte nějaký motivační vzkaz pro naše čtenáře?

Ano, život je příliš krátký na to, abychom byli smutní.